

آموزش مشارکتی در مامائی

ریحانه ایوان‌بقاء، پریسا یآوری کیا، نیلوفر ستارزاده

عشو هیات علمی، عضو هیات آموزشی، عضو هیات علمی دانشکده پرستاری مامائی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مقدمه: حرفه مامائی و آموزش آن به طور پیچیده ای در هم آمیخته است. برای تربیت ماماها با تجربه و دارای دانش کافی ضروری است که دانشجویان مامائی در محیط های آموزش بالینی خود، دوشادوش ماماها با تجربه کار کنند تا مهارت و تجارب لازم را کسب کنند. در آموزش رایج مامائی یک دانشجو آگاهی کمی را از زایمان به عنوان یک رویداد طبیعی زندگی فرا می گیرد چون اغلب پزشکان این روند را هدایت می کنند. در حالیکه در تعریف کمیته بین المللی مامائی عنوان شده است که ماما باید به طور مستقل در امر زایمان طبیعی و ارائه خدمات مامائی فعالیت کند و نه پزشک. در آموزش مشارکتی مامائی، مادر باید در مرکز رویداد زایمان قرار گیرد لذا بهتر است خدمات مامائی مادر-محور به جامعه ارائه شود و ماما به عنوان یک فرد حرفه ای اصلی در اولین سطح شرکت بین ماماها و زنان آورده شود که نتیجه اش انتقال قدرت از پزشک یا ماما به مادران و نیز حمایت از ماما بجای حمایت از پزشک است. در این مقاله مروری ما قصد داریم دو استراتژی برای آموزش مشارکتی مامائی در کشور نیوزلند و انتاریو کانادا را شرح دهیم. هر دو کشور در ده سال گذشته استقلال حرفه مامائی را احیاء کرده اند و برنامه های آموزش مامائی که بر استقلال مامائی تأثیر گذاشته اند را توسعه داده اند. اصل مشارکت ارتباط و مذاکره است. ماما دانش، مهارتها و تجربه خود را در اختیار مادر قرار می دهد و مادر اطلاعاتی در مورد خود، خانواده، نیازها و آرزوهایش از حاملگی و زایمان را مطرح می نماید. مشارکت، انتقال قدرت از پزشک یا ماما به مادران است. نیوزلند و انتاریو یک ارتباط یک به یک ماما-مادر، تداوم مراقبت، انتخاب آگاهانه و با کسب رضایت مادر، فعالیت مامائی مستقل و تمرکز بر طبیعی بودن حاملگی و زایمان را عرضه می نمایند. برای توسعه حرفه نوین مامائی در این دو کشور، یک سیستم جدید برای آماده کردن ماماها جهت ثبت نام در مامائی بوجود آمده است که در اصل مقاله شرح داده شده و پیشنهادات مفید(مانند: کاربرد چنین طرحی در نهادینه کردن نقش ماما در سیستم ارجاع که در حال حاضر در کشورمان در دست اجراء می باشد) عرضه گردیده است.